

ת"פ 6234/10/16 - מדינת ישראל נגד עידו יהודה ציון

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 6234-10-16 מדינת ישראל נ' ציון

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עידו יהודה ציון

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של ניסיון העסקת תושב הרשות הפלשתינאית אשר אין בידו אישור כניסה או שהיה כדין בישראל בניגוד לסעיף 12א(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 וסעיף 25 לחוק העונשין התשל"ז 1977.
2. על פי עובדות כתב האישום כיומיים לפני 30.6.16 ניסה הנאשם להעסיק במסעדה שבבעלותו את מוחמד בני גאבר שהינו תושב הרשות הפלסטינאית, מבלי שהיה בידו אישור כניסה או שהייה כדין בישראל, בכך שהציע לו לעבוד אצלו תוך הצגת תנאי תשלום ותנאי העסקה.

הסדר הטיעון

3. ביום 25.6.17 הציגו הצדדים הסדר טיעון על פיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן ויורשע בו, ישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. לא הוצג הסדר עונשי. המאשימה הודיעה כי אינה מחוייבת להמלצות התסקיר וכי עמדתה העונשית היא למאסר, עמדת ההגנה לביטול הרשעה.

תסקיר שירות המבחן

4. שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 23, רווק, עובד במסעדה שבבעלותו, לא שירת בצבא, החל ללמוד לימוד תעודה ביזמות ונדל"ן ותווק. נפצע במסגרת עבודתו ונאלץ להקפיא את המשך

עמוד 1

לימודיו. שירות המבחן ציין כי הנאשם נדון על עבירות רכוש בבית משפט לנוער, במסגרתו הוטל עליו צו של"צ ונדון למאסר בגין העדר מהשירות.

ביחס לעבירה הנדונה, שירות המבחן התרשם כי הנאשם פעל מתוך אינטרס אישי במטרה לשמור על תפקודה התקין של המסעדה מבלי שהפנה מחשבה מעמיקה בדבר ביטחון השהים במקום. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בשלב משמעותי בבניית מסלול חייו, נוטל על כתפיו אחריות רבה מגיל צעיר, עושה מאמצים לקיים אורח חיים נורמטיבי, בעל שאיפות להתקדם ברמה האישית והתעסוקתית, אינו בעל דפוסי התנהגות עבריינים. ההליך הפלילי היווה גורם מרתיע. שירות המבחן שקל לשלב הנאשם בהליך טיפולי אך הנאשם שלל צורך בכך. שירות המבחן המליץ על ענישה חינוכית בדמות של"צ. על מנת למנוע פגיעה אפשרית במקצועו ובפרנסתו, ועל מנת לשמור על תפקוד תעסוקתי רציף, המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם בדיון.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה הגישה את רישומו הפלילי של הנאשם, הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו, לחומרת הנסיבות, לשיטתה לא התקיימו התנאים המצדיקים הימנעות מהרשעה. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה ועתרה להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם נורמטיבי, פעם ראשונה שנפגש עם החוק, הפנתה לנסיבות הקלות של ביצוע העבירה, לכך שהאשם החל בלימודי יזמות לנדל"ן והרשעה עלולה לפגוע בפרנסתו, הפנתה להמלצת שירות המבחן, וביקש לאמצה. בדיון היום תיקנה באת כח הנאשם את טיעוניה לכך, שלנאשם כן קיימים רישומים קודמים, הגם שהתיישנו.

7. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, הביע חשש כי הרשעה תפגע בלימודיו. לדבריו מקפיד לבדוק היום את הדברים לעומק.

דין

8. במקרה דנן, **הערך החברתי** המוגן שנפגע כתוצאה מהעבירה של ניסיון להעסקת שוהה בלתי חוקי הוא שלום הציבור ובטחונו וזכותה של מדינה ריבונית לקבוע את זהות הבאים בשעריה.

על חומרת מעשיהם של המסיעים, המלינים והמעסיקים שוהים בישראל שלא כדין ועל הסיכון הטמון בכך, עמד בית המשפט העליון, לא אחת, תוך שקבע, כי יש לנקוט כלפיהם במדיניות של ענישה מחמירה, הכוללת לרוב מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה (רע"פ 3674/04 **אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, רע"פ 8191/06 **קריספי נ. מדינת ישראל**, רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל**)

ברע"פ 5861/11 **דניאל נ' מדינת ישראל**, נקבע:

"העבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי יש בה חומרה מניה וביה, בראש ובראשונה בהקשר בטחוני ואחריותם של המעסיקים אינה פחותה מזו של השהים הבלתי חוקיים.. המעסיק ולו יהא זה אדם מן היישוב נותן יד לחשיפה לסיכונים .."

9. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** בנסיבות תיק זה אינה ברף הגבוה. בפועל לא נגרמה פגיעה קונקרטיית בביטחון הציבור.

10. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** לקחתי בחשבון כי ההעסקה טרם הושלמה. וכי ניסיון ההעסקה התפרס על פני תקופה קצרה, לקחתי בחשבון כי הנאשם ניסה להעסיק את העובד במספר הזדמנויות.

11. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל ממאסר על תנאי (ובמקרים חריגים אף הימנעות מהרשעה) וכלה במאסר בפועל לתקופות קצרות, ראו למשל במקרים הבאים:

• רע"פ 5861/11 **דניאל יצחק נ' מדינת ישראל**, בית המשפט קמא, לאחר ניהול הוכחות, קבע כי הנאשם העסיק שוהה בלתי חוקי משך חודשיים, אך נמנע מלהרשיעו והטיל עליו 150 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, הרשיע הנאשם, אך לא התערב בעונשו. בקשת רשות ערעור לבית משפט עליון נדחתה.

• רע"פ 9301/09 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל** (19.11.09), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירה של העסקה שלא כדין של שוהים בלתי חוקיים. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם ממאסר על תנאי ל-4 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו.

• רע"פ 756/10 **מרעי נ' מדינת ישראל** (31.1.10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירה של העסקת שוהה בלתי חוקי, ונדון ל-5 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 10,000 ₪.

• רע"פ 3140/07 **מוסא נ' מדינת ישראל** (העסקת הלנת שב"ח - 95 ימי מאסר בפועל, ערעורים במחוזי ובעליון נדחו).

• עפ"ג (מח' נצרת) 31465-05-16 **מדינת ישראל נ' יוסף יוסף**, בית המשפט קמא קבע כי הנאשם העסיק והסיע 5 שוהים בלתי חוקיים, אך נמנע מלהרשיעו והטיל עליו 200 שעות של"צ. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור, הרשיע הנאשם, אך לא התערב בעונשו.

• ע"פ (ב"ש) 35070-10-12 **ביטון נ' מדינת ישראל** (הלנת שב"ח - בימ"ש מחוזי קיבל הערעור וביטל הרשעת הנאשמת);

• עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 6162-02-10 **גרוסמן נ' מדינת ישראל** (18.4.10), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום לאחר ניהול הוכחות בהעסקת שלושה שוהים בלתי חוקיים. בית משפט השלום גזר על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם והותיר את העונש על כנו.

• עפ"ג (מח' ת"א) 40153-03-11 **מלכה נ' מדינת ישראל** (20.6.11), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירת העסקת תושב זר שלא כדין, ונדון ל-3 חודשי עבודות שירות.

ראו גם ת"פ (פ"ת) 29602-08-10 **מדינת ישראל נ' ליפר**, ת"פ (פ"ת) 23831-08-09 **מדינת ישראל נ' נחום**, ת"פ (כ"ס) 41179-05-10 **מדינת ישראל נ' סולטאני**, ת"פ (פ"ת) 27853-08-10 **מדינת ישראל נ' בדווי**, ת"פ (פ"ת) 22206-03-11 **מדינת ישראל נ' ארזי**, ת"פ (אשדוד) 58288-09-11 **מדינת ישראל נ' פרנקל**, ת"פ (רחובות) 24051-08-12 **מדינת ישראל נ' יואלעדי**, ת"פ (טבריה) 6730-04-16 **מדינת ישראל נ' משהור ג'ראדאת** ת"פ (כ"ס) 14556-12-14 **מדינת ישראל נ' אמר**. ת"פ (אשקלון) 38472-07-16 **מדינת ישראל נ' מאזן אבו תורכי** (הלנת 2 שב"חים - 3 חודשי מאסר ויום); ת"פ (כ"ס) 14556-12-14 **מדינת ישראל נ' עאדל עאמר** (העסקת והלנת 3 שב"חים במשך 5 ימים - מע"ת +של"צ); ת"פ (כ"ס) 46762-10-10 **מדינת ישראל נ' חאג' יחיא** (הלנת שב"ח והעסקת 2 שב"חים - 3 ח' ע"ש); ת"פ (כ"ס) 46364-02-10 **מדינת ישראל נ' דקה** (העסקת והלנת שב"ח - 2 ח' ע"ש); ת"פ (פתח-תקוה) 6690-10-09 **מדינת ישראל נ' אהוס עזונה**- (העסקת והלנת שב"ח - 45 ימי מאסר בע"ש); ת"פ (כ"ס) 2476-09 **מדינת ישראל נ' שלום** (עסקת והלנת שב"ח - 5 ח' ע"ש); ת"פ (כ"ס) 2204-07 **מדינת ישראל נ' קדרי שיבי** (העסקת והלנת שב"ח - מע"ת). ת"פ (כ"ס) 32436-01-11 **מדינת ישראל נ' יוסף עטאללה** (אי הרשעה), ת"פ (קג"ת) 38175-10-13 **מדינת ישראל נ' דרביצ'ר** (אי הרשעה), ת"פ (אשדוד) 15059-08-14 **מדינת ישראל נ' אל רום** (אי הרשעה). ת"פ (רחובות) 15571-06-13 **מדינת ישראל נ' מיארה** (אי הרשעה).

12. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם לעבירות בנסיבות שלפני נע ממאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר**.

13. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

14. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

15. הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

16. **יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין.**

17. הגם שנסיונות ביצוע העבירה אינן בעלות חומרה יתירה, והגם שהנאשם צעיר בגילו והודה ולקח אחריות בהזדמנות ראשונה, עדיין הנאשם לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע כי הרשעה תפגע בשיקומו. כאמור, הנאשם לא עבר הליך טיפולי בשירות המבחן ולא הביע כל צורך בהליך שכזה.

18. הנאשם לא הוכיח כי יגרם לו נזק מהרשעה. אין די בחשש בעלמא שכתוצאה מהרשעה יכול ותיפגע יכולתו לעסוק בעתיד ביזמות נדל"ן. הנאשם הינו בעל מסעדה בשנים האחרונות ולא נטענה כל טענה כי הרשעה תפגע בעיסוקו הנוכחי.

19. זאת ועוד, הנטל המוטל על הנאשם שבפניי להוכיח כי קיים פער בלתי נסבל כתוצאה מפגיעת ההרשעה בנאשם ביחס לתועלתה לאינטרס הציבורי הכללי, הוא כפול ומכופל, זאת בשים לב שאין עסקינן בנאשם אשר זו לו ההסתבכות הראשונה עם החוק, אלא בנאשם אשר נדון בעברו על עבירת רכוש, בהיותו קטין, והוטל עליו צו של"צ ללא הרשעה. הנאשם אף הורשע ונדון לעונש מאסר בגין עבירה נוספת של העדר מהשירות.

20. לא נעלמה מעיניי המלצת שירות המבחן לבטל הרשעת הנאשם, עם זאת, על אף ההערכה הרבה לעבודתם של הגורמים המקצועיים, תסקיר שירות המבחן הינו בגדר המלצה בלבד, ובית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו.

ברע"פ 9118/12 **אלכסנדר פריגין נ' מדינת ישראל** קבע בית המשפט העליון כי:

"הלכה מושרשת היא כי בית המשפט אינו כבול להמלצות שירות המבחן, ששיקוליו אינם זהים, בהכרח, לשיקולי בית המשפט, שהם רחבים ומקיפים יותר. נפסק, לא אחת, כי על בית המשפט היושב על המדוכה לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי, וביניהם לעניינים ששירות מבחן אינו מופקד עליהם....".

(ראו גם ע"פ 1170/15 **פלוני נ' מדינת ישראל**; רע"פ 8344/15 **מחאמיד נ' מדינת ישראל**; רע"פ 2208/16 **גוהר נ' מדינת ישראל**).

21. לאור כל האמור, ומשלא מצאתי כי מתקיימים החריגים המצדיקים ביטול ההרשעה, אני קובעת כי הרשעתו של הנאשם תישאר בעינה.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

22. בענייניו של הנאשם אין הצדקה לחרוג לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

23. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- את גילו הצעיר, כיום בן 23 - "בגיר צעיר".
 - את נטילת האחריות על מעשיו. הנאשם הודה ולקח אחריות בהזדמנות הראשונה
 - את רישומו הפלילי הקודם. לנאשם רישום ללא הרשעה שהתיישן בעבירות של גניבה ונטילת נכסים לשם סחיטה וכן הרשעה שהתיישנה בעבירה של העדר מן השירות בגינה ריצה חודש מאסר.
 - את פגיעת העונש בנאשם. את האפשרות כי כתוצאה מההליך יכול ויוגבלו בעתיד אפשרויות הפרנסה של הנאשם.
 - את המלצת שירות המבחן, אשר המליץ על ענישה בדמות של"צ.
 - את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני ההגנה.
 - את שיקול הרתעת היחיד והרבים בגדרו של המתחם.
24. לאחר ששקלתי את כל השיקולים שלעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

בשים לב שהתיק הסתיים הרשעת הנאשם, מצאתי להיעתר לבקשת ב"כ הנאשם להימנע מעונש של של"צ, אשר הומלץ על ידי שירות המבחן, כחלק מההמלצה על הימנעות מהרשעה.

25. אשר על-כן, מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מהיום כל עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע מביצוע עבירות על חוק הכניסה לישראל והכל תוך שנתיים מהיום.

ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט תוך 14 יום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.

ג. קנס 600 ש"ח או שישה ימי מאסר.

הקנס ישולם תוך 90 יום.

לאור העובדה שגזר הדין ניתן בהעדר הנאשם באת כח הנאשם תעביר לתיק ביהמ"ש תוך 14 יום מהיום, תצהיר החתום על ידי הנאשם לפיו, ובו יצוין כי הודע לו תוכן גזר הדין, לרבות רכיב המאסר המותנה אשר הוטל עליו.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי

ככל שיש מוצגים, יושמדו.

#5#< ניתנה והודעה היום י"ז כסלו תשע"ח, 05/12/2017 במעמד הנוכחים.